

Júlia

**(Čo ty na to, Júlia, keby sme ťa vydali?)
Taká česť sa mi ani neprisnila.
Až uvidím ho, potom uvidím.
No moje oči budú iste budú hľadiet
vám vyhovieť – a dobre budú hľadiet.**

1.dejstvo, 3. výstup

Nebezpečnejšie ako dvadsať mečov sú tvoje oči. Keď však na mňa milo pozerú – aj meče cúvnu pred ich silou.

Tak ty si počul, čo mi vyšlo z úst! Čo teraz? Mám to odvolať? Byť slušná? Neskoro. Zbohom, moja dobrá povest'. Miluješ ma? Ja viem, že povieš „áno“.

Možno to chcelo väčšiu zdržanlivosť – no nevedela som, že načúvaš, úprimné vyznanie mi teda prepáč a nemysli si, že sa núkam lacno. To tma ti prezradila moju lásku.

Dobrá noc láska – pokoj nočnej tíše nech do spánku nám srdca ukolíše.

Prisahám ti pri lune na nebi...

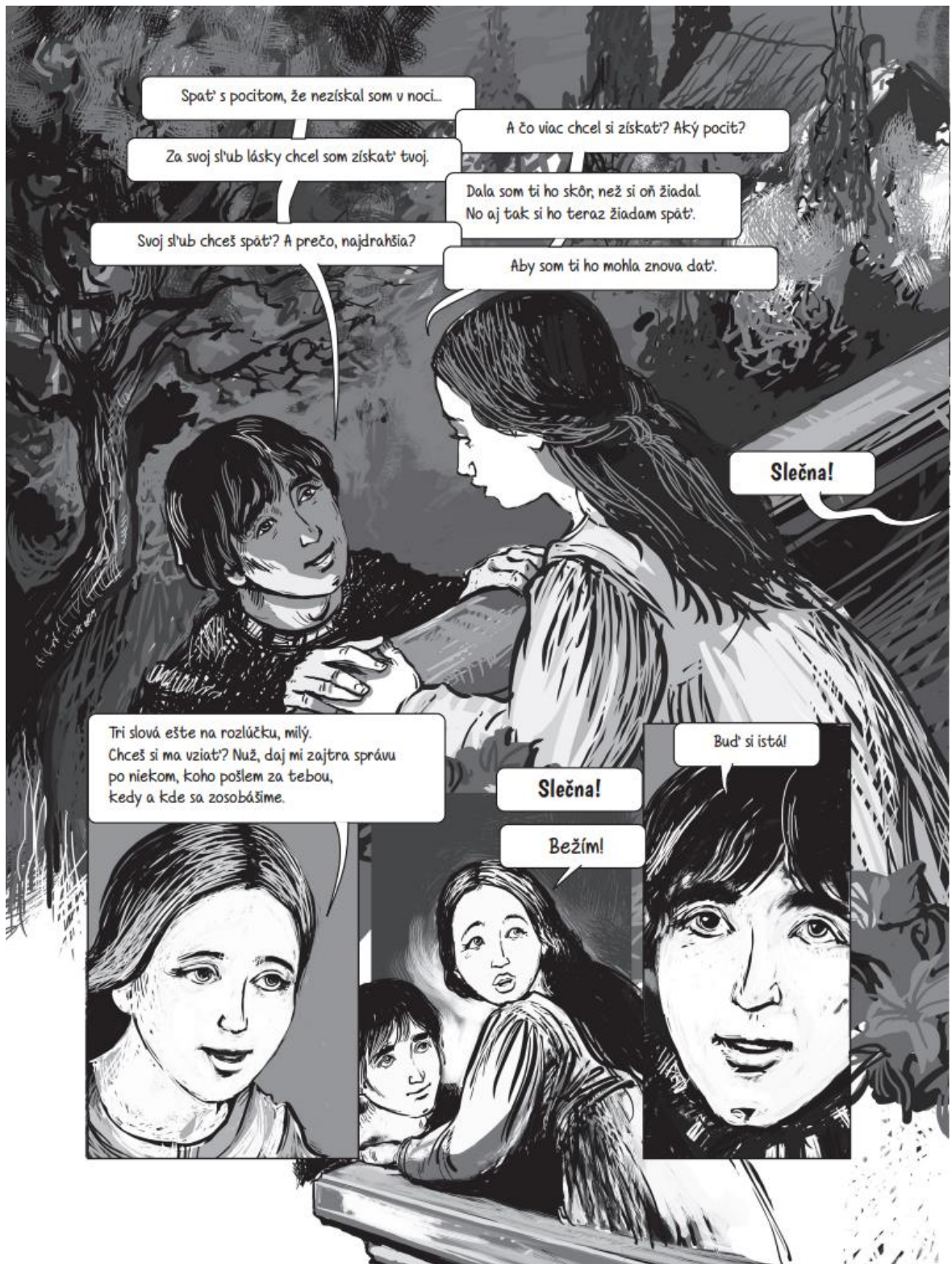
Neprisahaj!

Júlia

(zbadá Romea)

Dobre. že na tvári mám masku noci. Nevidíš, že ma zalial rumenec. Tak ty si počul, čo mi vyšlo z úst! Čo teraz? Mám to odvolať? Byť slušná? Neskoro. Zbohom, moja dobrá povest'. Miluješ ma? Ja viem, že povieš „áno“. Odprisahaš a predsa môžeš klamať. Aj bohovia sa smejú z takých prisah. Beriem ťa za slovo, ach Romeo, ak ma máš naozaj rád, ma neoklam. Máš azda dojem, že som ľahká korisť? Začnem sa mračiť, budem samé „nie“ len aby si mi dvoril. Priznám sa však – vzbíkla som láskou k tebe, Romeo. Vyzerá to, že flirtujem? Nie! Ja ti prisahám – som veľmi slušná. Slušnejšia ako všetky svätuškáčky. Možno to chcelo väčšiu zdržanlivosť – no nevedela som, že načúvaš. Úprimné vyznanie mi teda prepáč a nemysli si, že sa núkam lacno. To tma ti prezradila moju lásku.

2.dejstvo, 2.výstup

Spat' s pocitom, že nezískal som v noci...

Za svoj sľub lásky chcel som získať tvoj.

Svoj sľub chceš späť? A prečo, najdrahšia?

A čo viac chcel si získať? Aký pocit?

Dala som ti ho skôr, než si oň žiadal.
No aj tak si ho teraz žiadam späť.

Aby som ti ho mohla znova dať.

Slečna!

Tri slová ešte na rozlúčku, milý.
Chceš si ma vziať? Nuž, daj mi zajtra správu
po niekom, koho pošlem za tebou,
kedy a kde sa zosobášime.

Slečna!

Bežím!

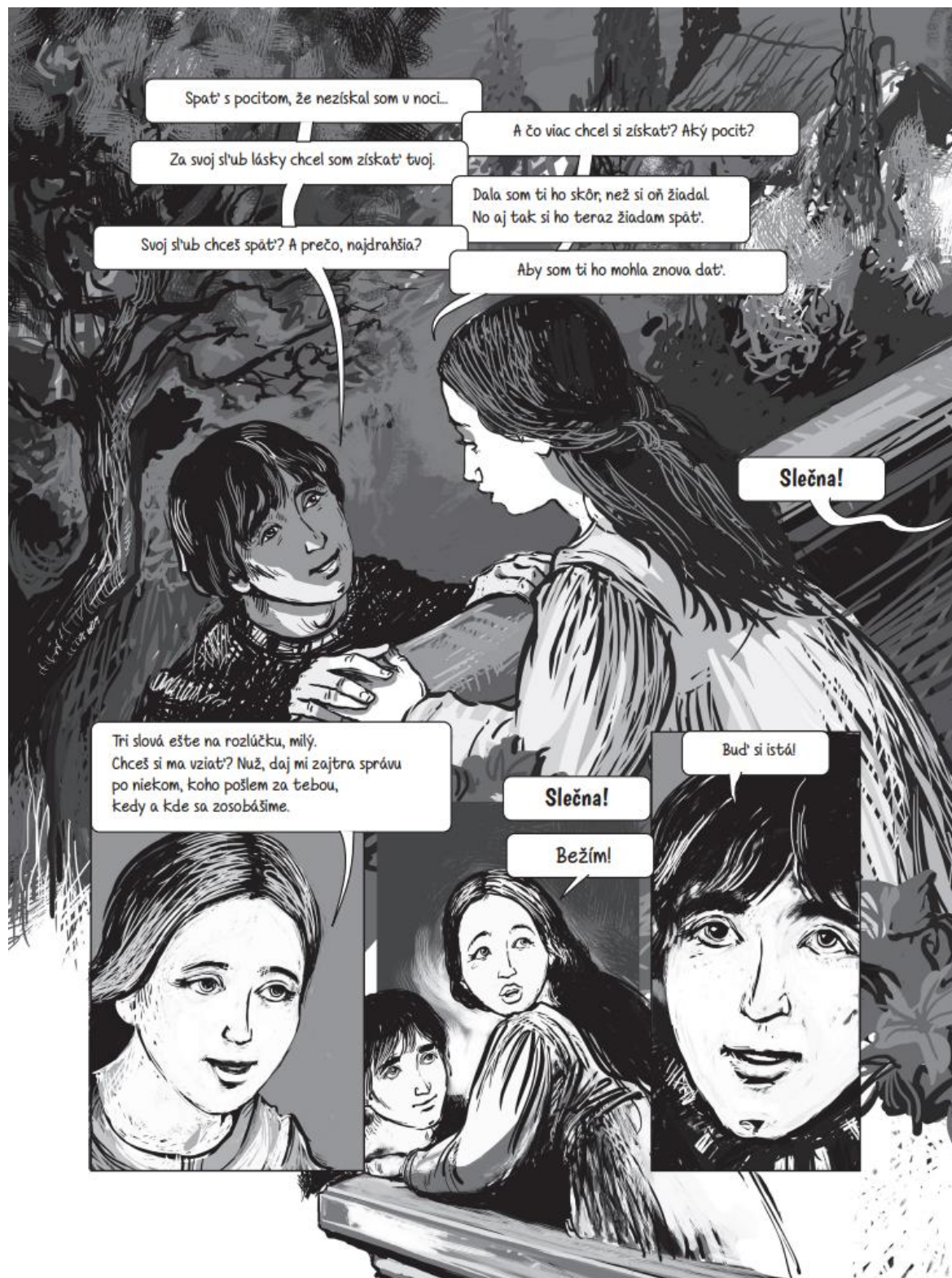
Buď si istý!

Júlia

...

**Neprisahaj! Aj keď si moja radosť,
neradujem sa z týchto nočných sľubov.
Sú unáhlené, nepremyslené,
sú ako blesk, čo stratí sa vždy, skôr
než povieš „blyslo sa“. Tak dobrú noc.
Tento puk lásky možno doružova
rozkvitne raz, keď stretneme sa znova.**

2.dejstvo, 2.výstup

Spat' s pocitom, že nezískal som v noci...

Za svoj sľub lásky chcel som získať tvoj.

Svoj sľub chceš späť? A prečo, najdrahšia?

A čo viac chcel si získať? Aký pocit?

Dala som ti ho skôr, než si oň žiadal.
No aj tak si ho teraz žiadam späť.

Aby som ti ho mohla znova dať.

Slečna!

Tri slová ešte na rozlúčku, milý.
Chceš si ma vziať? Nuž, daj mi zajtra správu
po niekom, koho pošlem za tebou,
kedy a kde sa zosobášime.

Slečna!

Bežím!

Buď si istá!

Júlia

...

Mám v sebe celé veľké more lásky,
a nekonečné – čím viac ti jej dávam,
tým viac jej v mojom srdci pribúda.

2.dejstvo, 2.výstup

Júlia

Len šibaj pohonič, nech čím skôr tvoje,
ohnivé kone aj s kočiárom slnka
doletia na západ, do ríše spánku
a stemnie celá obloha! (...) Príd', múdra noc,
príd' celá v čiernom a nauč ma všetko
stratiť aj získať v tom súboji lásky,
v ktorom sa stretnú dvaja anjeli! (...) Príd' nežná čiernovláska noc, a daj mi
Romea! Až keď zomrie bude tvoj – (...)

3. dejstvo, 2. výstup

Romeo

(Lezie na teba láska?)

Ba skôr zo mňa. Chcem ju, to mňa nechce ona.

(...)

Prečo sa láska mení na upíra?

Bremeno svojho žiaľu leda nesiem –

a ty mi ešte prehadzuješ cezeň

svoj súci? Máš len plno pekných rečí,

bratranček – a môj žiaľ sa твоjím zväčší.

Láska je hmla a vzdych ju odveje.

Láska je v oku iskra nádeje,

ale aj more slz – to čo chceš ešte?

Láska je múdre šialenstvo, je z bied

pomáhajúci liek, i prudký jed.

1.dejstvo, 1. výstup

VEČER V CAPULETOVOM PALÁCI

Vitajte, páni. Už sa tešia dámy bez otlakov na prvý tanec s vami.

Povieme najprv pár zdvorilostných slov alebo vtrhneme tam bez rečí?

Bez. Krasorečenie už vyšlo z módy.

Sem so škatulou, čo mi skryje tvár. Pod masku peknú maska škaredá. Výsmešný pohľad chyby tváre ráta? Mne je to fuk, nech zapíri sa maska.

Vitajte, páni. Boli časy, keď som tiež chodil na ples v maske – voľnejšie sa šepkalo potom dámam do ušíek, čo chceli počuť.

Dávno je to, dávno.

Romeo

(Prídeme tam neskoro)

Mám strach, že privčas. Znepokojuje ma voľačo, čo je ešte vo hviezdach – Akoby som už tušil trpký koniec tých nočných radovánok. Predčasnú smrť ako trest za premrhaný život, čo trepotal sa márne v mojej hrudi. Ale nech ten, čo stvoril ma, aj duje do mojich plachiet – poďme na to, chlapci!

1.dejstvo, 4.výstup

Romeo

Ach, ona učí planúť všetky sviece!
Ona tvár noci viac roztrbliece,
než černoškinu vzácny diadém.
Nezaslúži si takú krásu zem.
Pri nej sa menia všetky krásavice
na čierne vrany vôkol holubice.
Po tanci nájdem ju – a z mojej dlane,
čo sa jej dotkne sa dlaň svätca stane.
Ľúbil som už? Dnes v noci prvýkrát
hovorím pravej kráse „mám ťa rád“!

1.dejstvo, 5. výstup

Romeol Prečo si len Romeo?
Zapri si otca, zbav sa svojho mena
a odprisahaj, že si môj, a ja
nebudem viacej Capuletová.

Mám iba počúvať či sa aj ozvať?

Len tvoje meno je mi nepriateľom.
Montek! No súvisí to s tvojím telom?
Ach, zahod' meno, Romeo! To k tebe
nepatrí! Mňa si zober! Patrím k tebe
už len ja!

Zoberiem ťa za slovo.
Volaj ma „láska“ – a som prekrstý.
Odteraz nevolám sa Romeo.

Romeo

(...) Som bez mena
A neviem, ako sa ti predstaviť.
Svätica! Ak ťa nenávidieť vidím
to moje meno – tiež ho nenávidím.
Daj mi ho napísané – roztrhám ho.
Nie som nič, čo ti nejde do nôty.

2.dejstvo, 2. výstup

Romeo

(Nech zapáči sa táto svadba nebu,
aby nás po nej nenavštívil žiaľ.)
Amen. A môže aj najväčší žiaľ
smelo prísť – nezmenší už moju radosť,
že som smel prežiť túto chvíľu s ňou.
Ty spojiš naše ruky svätým slovom
a potom nech si urobí smrť, čo vie.
Keď ona bude moja – mal som všetko. (...)
Júlia, ak aj tebe preteká
rovnakým šťastím srdce, potom skús ho
premeniť na slová a vdýchni
do povetria tú neskutočnú hudbu –
tú radosť, ktorá stretla mňa aj teba!

2.dejstvo, 6.výstup

